

getforslag først finder sted, efter at det anordnede budgetsamråd har fundet sted.

Formålet med de foreslåede budgetsamråd er at samle menighedsrådene inden for et fællesligningsområde til drøftelse af den fælles økonomi med særligt henblik på prioriteringen af mere udgiftskrævende foranstaltninger. Det er tanken, at denne drøftelse skal danne grundlag såvel for menighedsrådenes endelige budgetbehandling som for provstiuvalgenes approbation af budgetterne. Da der ikke er tillagt budgetsamrådet nogen besluttende myndighed, vil besværginger over de retningslinier for samordningen af den stedlige, kirkelige økonomi, som fastlægges under samrådet, ikke kunne indbringes for højere kirkelige myndigheder. Efter forslaget er der ejheller adgang til at indbringe det af provstiuvalgene ved godkendelsen af de endelige overslag udøvede skøn for højere kirkelig myndighed.

Til nr. 14.

Forslaget er en følge af den foreslåede ophævelse af den nuværende særordning i København og Frederiksberg, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2 og 11.

Til nr. 15.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 13.

Til nr. 16.

Forslaget svarer til den nugældende bestemmelse i § 21, stk. 2, 2. pkt., der er foreslået ophævet, jfr. lovforslagets § 2, nr. 11. Den ændrede placering af bestemmelsen er alene redaktionelt begrundet.

Til nr. 17.

Betænkning I, afsnit IV, side 17.

Forslaget svarer til udvalgets indstilling.

Til § 3.

Til nr. 1.

Ændringen er en følge af kommunalreformen.

Til nr. 2.

Efter bestemmelsens nuværende ordlyd kundgør ministeriet forinden hvert ordinært menighedsrådsvalg antallet af medlemmer, som skal vælges til rådene. Da beregningen af rådernes medlemsantal er nøje fastlagt i loven, er det anset for ubetænkeligt at overlade fastsættelsen og kundgørelsen af medlemsantallet til biskopperne.

Til nr. 4.

Ændringen, der er af redaktionel art, er en følge af tjenestemandreformen, hvorved folkekirkens

tjenestemænd blev inddraget under statstjenestemandslvgivningen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10, og til § 4, nr. 1.

Til nr. 5.

Betænkning II, side 34-35.

Forslaget svarer til udvalgets indstilling.

Til nr. 6.

Ved den foreslåede bestemmelse henlægges beføjelsen til at godkende menighedsråds-kassernes overslag og regnskaber i alle tilfælde til provstiuvalgene. Reglerne for budgettering og regnskabsaflæggelse vedrørende menighedsråds-kassen bringes herved i overensstemmelse med de tilsvarende regler for kirkekassen og præstelønningskassen, jfr. lovforslagets § 1, nr. 11-12, og § 2, nr. 7-8, og bemærkningerne hertil. Denne harmonisering af reglerne vedrørende samtlige lokale, kirkelige kasser er begrundet i den samordning af den kirkelige økonomi inden for fællesligningsområderne som tilsigtes med lovforslaget.

Til § 4.

Til nr. 1.

Reglerne i lovens § 21, der fastsætter i hvilket omfang, kirkefunktionærer er forpligtet til at forrette tjeneste ved gudstjenester og kirkelige handlinger m. m., er for så vidt angår tjenestemandsansatte kirkefunktionærer, og kirkefunktionærer, der er ansat på tjenestemandslignende vilkår, ikke i overensstemmelse med tjenestemandreformen principper. Reglerne i stk. 3, 3. pkt., angående betaling for medvirken ved kirkelige handlinger i visse tilfælde, er således uforenelige med bestemmelsen i § 18 i lov nr. 291 af 18. juni 1969 om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, og den fastlåsning af tjenesteindholdet, som stk. 1-3 i det hele indebærer, stemmer dårligt med den smidighed i tjenestemandforhold, som — også hvad disse tjenestemandsgupper angår — er tilsigtet ved tjenestemandreformen. Bestemmelserne foreslås derfor ophævet. Herefter vil forandringer i tjenesteforpligtelserne for så vidt angår disse kirkefunktionærer kunne gennemføres på samme måde som for andre tjenestemandsgruppers vedkommende under iagttagelse af den i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken fastsatte fremgangsmåde. Dette vil i almindelighed sige ved aftale eller forhandling mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen eller — efter dennes bemyndigelse — kirkeministeren og vedkommende centralorganisation eller etatsorganisation.

For så vidt angår kirkefunktionærer, der ikke er